

כירה פרק שלישי שבת

מ"א.

עין משפט ג'ר מצוה

בב א מיי פ"א מהל
אסורי מצוה סלק כ
ט"ו ט"ו א"ח ס"מ ג ס"ע
ד ופ"ט א"ח ס"מ כ
ס"ד ד
ל ב מ"י פ"ה מלגט
מלגט ס"ה י:
לא ג מ"י פ"ד מלגט
דעות הלכ' ב:
לב ד מ"י פ"ב מהל' שנת
הלכה (ל) ופ"ב הלכה ו
ס"מ לאון ס"ה ט"ו ט"ו א"ח
ס"מ ש"ט ס"ע י:

תורה אור השלם

1 דב"ק יב"א ופ"ה ידיו
עד יום פקדי א"ח נ"א
העליות והשבתות אל
הקוסם ידיו:
ירמיהו כב כ

מוסף רש"י

בב"ל פ"ה ח"ל על ע"ס
ש"מפ"ס וחס"ס קרי ל"ו
ב"ש"מ כ"מ רב"מ וחס"ס
ד"ש"מ (מ"ד) ובל"ג (ע"ו)
ע"ה ש"מפ"ס כל ה"מפ"ס
(כתובות כ"ד) ופ"ו (נ"ה)
י"ה ש"מפ"ס מ"י"ה לא
ה"ה נ"ה א"ו (ב"ב)
ד"ה ל"מ"ק ל"א ר"ע
ד"ה וד"ה י"ה מ"ה
כ"ה ל"ה ה"ה ש"מפ"ס
מ"ה (כתובות ק"ו) וד"ה
ת"ה ר"ה וז"מ. כל
ג"פ מ"ה מ"ה מ"ה
ש"ה נ"ה נ"ה ופ"ו
וה"ה כ"ו מ"ה מ"ה
(ל"מ ק"כ).

מוסף תוספות

א. לאחור באמה ולהשתיך.
ב. כ"ב. כ"ב. מ"ס.
ג. מ"ה. ד"ה. א"ו. ג. מ"ס.
ד. כ"ב. מ"ס. ה"ה.
ה. א"ב. ל"ב. ד"ה. א"ו.
ו. מ"ה. ד"ה. א"ו.
ז. ה"ה. א"ו. ר"ה. ר"ה.
ח. מ"ס. מ"ס. מ"ס.
ט. א"ה. א"ה. א"ה.
י. א"ה. א"ה. א"ה.
יא. א"ה. א"ה. א"ה.
יב. א"ה. א"ה. א"ה.
יג. א"ה. א"ה. א"ה.
יד. א"ה. א"ה. א"ה.
יז. א"ה. א"ה. א"ה.
יח. א"ה. א"ה. א"ה.
יט. א"ה. א"ה. א"ה.
כ. א"ה. א"ה. א"ה.
כא. א"ה. א"ה. א"ה.
כב. א"ה. א"ה. א"ה.
כג. א"ה. א"ה. א"ה.
כד. א"ה. א"ה. א"ה.
כה. א"ה. א"ה. א"ה.
כו. א"ה. א"ה. א"ה.
כז. א"ה. א"ה. א"ה.
כח. א"ה. א"ה. א"ה.
כט. א"ה. א"ה. א"ה.
ל. א"ה. א"ה. א"ה.
לא. א"ה. א"ה. א"ה.
לב. א"ה. א"ה. א"ה.
לג. א"ה. א"ה. א"ה.
לד. א"ה. א"ה. א"ה.
לה. א"ה. א"ה. א"ה.
לו. א"ה. א"ה. א"ה.
לז. א"ה. א"ה. א"ה.
לח. א"ה. א"ה. א"ה.
לט. א"ה. א"ה. א"ה.
מ. א"ה. א"ה. א"ה.
מא. א"ה. א"ה. א"ה.
מב. א"ה. א"ה. א"ה.
מג. א"ה. א"ה. א"ה.
מד. א"ה. א"ה. א"ה.
מה. א"ה. א"ה. א"ה.
מז. א"ה. א"ה. א"ה.
מח. א"ה. א"ה. א"ה.
מט. א"ה. א"ה. א"ה.
נ. א"ה. א"ה. א"ה.
נא. א"ה. א"ה. א"ה.
נב. א"ה. א"ה. א"ה.
נג. א"ה. א"ה. א"ה.
נד. א"ה. א"ה. א"ה.
נה. א"ה. א"ה. א"ה.
נו. א"ה. א"ה. א"ה.
נז. א"ה. א"ה. א"ה.
נח. א"ה. א"ה. א"ה.
נט. א"ה. א"ה. א"ה.
ס. א"ה. א"ה. א"ה.
סא. א"ה. א"ה. א"ה.
סב. א"ה. א"ה. א"ה.
סג. א"ה. א"ה. א"ה.
סד. א"ה. א"ה. א"ה.
סה. א"ה. א"ה. א"ה.
סז. א"ה. א"ה. א"ה.
סח. א"ה. א"ה. א"ה.
סט. א"ה. א"ה. א"ה.
סז. א"ה. א"ה. א"ה.
סח. א"ה. א"ה. א"ה.
סט. א"ה. א"ה. א"ה.
סז. א"ה. א"ה. א"ה.
סח. א"ה. א"ה. א"ה.
סט. א"ה. א"ה. א"ה.

פשיטא דלא נגע דתניא ר' אליעזר אומר בו' ואע"ג דרבנן פליגי עליה ושרו בפרק כל היד (נה יג. וס"א) לא שרי אלא^א משום ממונות שלא יראה ככרות שפכה ויזילאו לעו על בניו שהן ממונות^ב: רחין ולא סך. ולי"ג מעיקרא^ג דהא ככולי הש"ס רחילה קודם סכינה כדאמר בפ"ק דקידושין (דף כ"ג): רחלו סכו וקרא מתיב ורחלתי וסכתי (רות א)^ד מיהו קרא איכא לאוקמי צרכיה שהיתה מתקשטת עכמה לריח טוב לכן לא היתה סכה בתחלה שעל ידי רחילה הייתה מעצמת הסכינה מעליה:

מוליאר הגרוף שותין ממנו בשבת. פי' בקונטרס לפי שאין מוסיף העל אלא משמר ומקיים חוס שלהן ואנטיכי אפי' גרופה אין שומין הימנה לפי שמוספת העל ואין נראה דלא שייך למיגזר במוסיף העל אלא בהטמנה גזירה שמא יטמין צרמץ ועוד דלוחק לומר דמתני' איירי כשעשה האיסור ועוד^א דאנטיכי חוסר בכל ענין לשתות הימנו אפילו כשהסאה ואי להחזיר תנן משתין אפילו צאינו גרוף ועוד אי משום תוספת העל אסרה ליה מתני' שצמיה תקשה לרבה וכד יוסף דשרו לעיל (דף ק"ג). שכת קדרה ע"ג כירה וצשלה בשבת אע"ג דלא נכשלה כמאכל צן דרוסאי ואפי' צמוד ונראה כפי' ה"ר פורת מויליאר הגרוף שומין הימנו בשבת שמוגיין המים ממין ציין לפי שהמים אינן כ"כ חמין צמודיא שיתבשל היין מן המים שמוגיין לתוכו אצל אנטיכי אע"פ שגרופה^ב אין שומין הימנה^ג לפי שאנטיכי יש צה העל יומר ומתבשל היין מן המים בשבת מוגיה^ד וכ"מ בירושלמי^ה: והלא

מותר לאומרם בלשון קדש פומייכו ואפיקו הבלא נמי כדשמואל דאמר שמואל הבלא מפיק הבלא אלא אשתו מיא דבי באני מאי מעליותא דתניא אכל ולא שתה אכילתו דם וזהו תחילת חולי מעיים^א אבל ולא הלך ד' אמות אכילתו מרקבת וזהו תחילת ריח רע הנצרך^ב לנכביו ואכל דומה לתנור שהסיקוהו ע"ג אפרו וזהו תחילת ריח רע וזהמא רחץ בחמין ולא שתה מהן דומה לתנור שהסיקוהו מבחוץ ולא הסיקוהו מבפנים רחץ בחמין ולא נשתתף בצונן דומה לברזל שהכניסוהו לאור ולא הכניסוהו לצונן רחץ ולא סך דומה למים ע"ג חבית: **בתני'** מוליא ר הגרוף שותין הימנו בשבת אנטיכי אע"פ שגרופה אין שותין הימנה: **ג'ו'** היכי דמי מוליא ר הגרוף תנא מים מבפנים וגחלים מבחוץ אנטיכי רבה אמר בי כירי רב נחמן בר יצחק אמר בי דודי מאן דאמר בי דודי כ"ש בי כירי ומאן דאמר בי כירי אבל בי דודי לא תניא כוותיה דרב נחמן אנטיכי אע"פ שגרופה וקטומה אין שותין הימנה מפני שנחוששתה מחמתה: **בתני'** המיחם שפינהו לא יתן לתוכו צונן בשביל שיחמו אבל נותן הוא לתוכו או לתוך הכוס כדי להפשירן: **ג'ז'** מאי קאמר אמר רב אדא בר מתנא הכי קאמר י המיחם שפינה ממנו מים חמין לא יתן לתוכו מים מועטים כדי שיחמו אבל נותן לתוכו מים מרובים כדי להפשירן והלא

לית ליה גידודי. שאין שפתה גבוהה שהיה המים עמוקים אלא שפתה כמו בצמלע דכיון שאין עמוקים שם כי מטי סמוך לשפתה נועץ רגליו בקרקע ומופר וממחה העפר לתוך המים ודמי למגבל. ולי נראה דלית ליה גידודי שרי ללא דמי לנהר אלא לכלי דלית ליה גידודי דמיא לנהר ואסור: **שפניה ידיו**. כשהיה רוחץ משום לניעות:

אי נגע. צמחה: **לאילו מציא מכול עלונם**. שמתחמם וצא ליד קרי וזה קלוקלו של דור המצול מויליאים שכתב זרע לצטלה דכמי כי השחית כל צער וגו' (בב"ש"ט ו): **כצולת**. עשאוה להא דר' אבהו. צולת חיליות גייס הצל לעיר. על שם שמתפשין וצולשים את העיר קרי לה צולת: **צשעת שולס**. כגון שהוא של אותה מלכות: **לאילו כופר**. נראה שהוא צוש צדבר: **כי נחית**. לנהר פניו כלפי הנהר ואין כאן משום לניעות אסור לכסותו: **כי סליק**. ופניו כלפי העס מותר משום לניעות: **ר' זירא זקיף**. דקייש לרצב שלא יראה ככופר: **משחמיע**. היה ירא ליראת לו משום דהוא צעי רצי וירא לניסק לארעא דישאל רב יודה לא סגיבל ליה וירא פן יגזור עליו מליך: **צנלה יוצאו ושמה יהיו עד יום פקדי וגו'**. וירא אמר נך האי קרא צכלי שרת מתיב כדאמרין צשני דיניי גזירות (כתובות ק"א): **ביצאו לי נטר**. לתוך את ראשי וקאמר להו צלשון הקודש: **פסחו פומייכו**. ויכנס העל צית המרחץ לתוך הגוף ויזיל העל על צי ועשה ואשסו. מן מים שומין ואפי' לא הווחמו אלא לרחייה: **מוסר לאומין**. צבית המרחץ ואפי' צלשון קודש: **העלא**. דמרחץ הנכנס דרך הפה: **מפיק העלא**. דזיעה: **ולא הלך ד' אמות**. קודם שיטן: **מרקבת**. אינה מתעכלת לעשות צבל: **ליח רע**. ריח הפה: **ריח וזהמא**. ריח רע וגופו מזהה צזיעה תמיד: **ולא הסיקוהו מצפנים**. שאינו מטיב לכלוס: **ולא הכניסוהו לצונן**. שהן מחזקין את הצחול: **למים ע"ג צנים**. על שוליו וצדדיו שאינם נכנסים לתוכו: **בתני' מוליא ר הגרוף**. מן הגחלים מצע"י: **שומין**. מנימיו בשבת ואע"פ שהוחמו קלת מחמת הכלי לפי שאינו מוסיף העל אלא משמר ומקיים חוס שלהם שלא יטמנו צגמרא מפרש מוליא ר מים מצפנים וגחלים מצחון כלי שיש בו צית קיבול קטן אלא דופנו מצחון מחובר לו ונותן שם גחלים והמים צקיבולו הגדול. ורצותי מפרשים מוליא ר שני שוליס ואנטיכי צי דודי מוחיה צניתיים. ולי נראה להסך דאם כן ה"ל למיתני מים מלמעלה וגחלים מלמטה ועוד דנחשתה

דמני צאנטיכי לשון שוליס הן והן אומרים לשון נחשת ואנטיכי נחשת מחרס: **אנטיכי**. מפרש צגמרא: **ג'ו'** צי יידי. חלל יש צרכיה אכל חלליה שהגחלים צו ומים נמונים צחללה השני ואע"ג דמני למוליא ר מיהו כירה דופנה עז והאור מדיד צמוכה כל ימות החול דופנה חס מאל ומוסיף העל צנים אע"פ שגרופה מן הגחלים: **צי דודי**. יורה גדולה עושין לה שמי שוליס ונותנין גחלים צין שניהם והמים על העלויים: **ולא שכן**. דבי כירי אסור כדפרישית שמתוך שהאור מדיד צו דופנו עב מרתים: **אצל צי דודי לא**. שהרי הוא כמוליא ר: **שנחשפה**. נחשת שלה אלא צורה של נחשת קאי ונחשת משמר רחיתו. ואני אומר נחשתה לשון שוליס כדכתיב (ויקרא טו) יען השפך נחשתך ולשון של המשנה נחשתו של תנור בתמכת כלים (פ"ח מ"ג) ואנטיכי מוליא ר דמתוך שהשוליס מכוסים חוסי משמרו ואע"ג שגרופו גחליהם: **בתני' המיחם**. קומקומם של חמין: **שפינהו**. כולה ממתיתן מפרש צגמרא: **ג'ז'** מאי קאמר. מאי פניהו ומאי לא יתן והדר אמר אצל נותן: והלא

(א) מה יג. מ"ג. (ב) ע"ז ע"ז: מכות כ. (ג) נדה א"י. (ד) מכות ק"י: צרכות כ"ד. (ה) נתי מוספות מנילה כ"ה. (ו) ד"ה חלללה (ז) נתי צ"מ ק"ג: (ח) לקמן פ"ב ע"ש. (ט) ונ"ע מוספות יומא ל ד"ה מ"ה.

רבינו הגאון

א"ר יודא חיותה ל' אבהו שהניח ידיו כנגד פניו של מטה וכו'. ב"ר אבהו היה יודא כפ"ר לטביל ואפילו נגע לא חיישין. (לה) [הוא] דתניא ר' אליעזר אומר כל האוחז באמה ומשתין מביא מכול לעולם, כלומר מתחמם ומוציא שכבת זרע ומצא משחית וזרע על הארץ, הני מילי היה דלא מביעת אבל היכא דמביעת כגון ר' אבהו דהוה מביעת מעלתה הנהר אין לו פניא להתחמם כמו שאין פניא לבלשת לנשך, הליכ אפילו נגע לא חיישין ליה. והני מילי דשרי להניח ידיו כנגד פניו של מטה כאלו אבהו בבריתו של אברהם אבינו וכתבנן דבי רב אשי דכי נחתי זקפי כי סליק שחו. אמר רב יהודה כל העולה מבבל לא"י עובר בשעה שאומר בבלתי יובאו ושה [היין] עד עים פקדי אותם נאם ה' הלך ר' אבהו ומצאו ל' יהודה במרחץ והיה אומר לשמשו בלתי, הביאו לי נתח, הביאו לי מסרק, פתחו פומייכו ואפיקו הבלא ואשתו מיא דבי באני למנו מיהו כי דברים של חול מותר לאומין במרחץ בלתי, אמר אילו לא [באתין] אלא לשמוע דבר זה דיי. מתני' מוליא ר הגרוף תנא מים מבחוץ וגחלים מבפנים והוא של חרס ואם גרף גחלים שרי, אנטיכי, א"ר נחמן בי דודי ושל נחשתה היא. ונחמי כרב נחמן אנטיכי אע"פ שגרופה אין שותין הימנה בשבת מפני שנחוששתה מחמתה. ירושלמי מוליא ר שאינו גרוף אסור מפני שהגחלים נוגעת בגופו, ר' תנאי בר הלל אמר מפני שהורה נכנסת לתוכו הגחלים בנחת, ר' יוסי בר אבין אמר מפני שעשוי פרקין פרקין ומתיירא שמא נתבאל דיבוקו ומוסיף מים. אנטיכי, בשם ר' יוחנן אמר מפני שמתחממת ומתליה. פוסקא מיהם שפינהו לא יתן לתוכו צונן.